

GRUSZCZANY (2) *ai*

a jasne.

sg m N gruszczany (1). ◇ n N gruszczan(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „gruszka” ‘drzewo owocowe’ (2) :

*Wyrażenia: »drzewo gruszczane« = grusza (1): Pyrus. Drzewo grufzczáne. *Mącz* 334b.*

*»owoc gruszczany« (1): Pyrum, Grufzká owoc zwłafzczá grufzczány. *Mącz* 334b.*

Cf [GRUSZCZASTY], GRUSZKOWY

ZCh